ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST 4x7 PRESS POST
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τ.Κ. Ταχ. Γραφ. Αγ. Παρασκευή 1 19011 Αρ.Αδ. Δελτ. 015/07

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2023 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 204

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Το έλεος του Θεού οδηγεί σε μετάνοια

Όταν γνώρισα τον Ιησού Χριστό, ανακάλυψα ότι αγαπούσε τους αμαρτωλούς! Πριν φτάσω σ' αυτή την ανακάλυψη, νόμιζα ότι αγαπούσε μόνο τους καλούς και τους δίκαιους. Αλλά όταν διάβασα το Λόγο Του, βρήκα ότι δεν ήρθε για να καλέσει δίκαιους, αλλά αμαρτωλούς, σε μετάνοια. Νόμιζα, για πολύ καιρό, ότι επιθυμούσε τα καλά μου έργα και δεν είχα κανένα να Του παρουσιάσω. Αλλά, καθώς διάβαζα το Λόγο Του, ανακάλυψα ότι έδωσε τον εαυτό Του για τις αμαρτίες μας και όχι για τη δικαιοσύνη μας! Τότε κατάλαβα, καθώς διάβαζα το Λόγο Του, ότι όποιος πίστευε σ' Εκείνον δεν θα καταδικαζόταν! Πίστεψα σ' Αυτόν, και κατάλαβα αμέσως, από το Λόγο Του, ότι δεν είχα κατακριθεί, ότι είχε πεθάνει για μένα και ότι όλες μου οι αμαρτίες είχαν συγχωρεθεί! Η αλήθεια είναι ότι μετά απ' αυτή την ανακάλυψη, ποτέ δεν μετανόησα, όπως μετανόησα τότε! Μου φάνηκε ότι αν ήταν πραγματικά αλήθεια το ότι μου είχε συγχωρέσει όλες τις αμαρτίες μου, και υπέφερε και πέθανε ώστε να μπορέσει να με δικαιώσει με τη συγχώρεση, πρέπει να ήμουν σχεδόν τόσο κακός, όσο ο ίδιος ο διάβολος, ώστε να έχω αμαρτήσει προς Αυτόν, όπως έχω κάνει. Ακόμη κι αν χαιρόμουν γιατί είχα συγχωρεθεί, ένιωθα ντροπή να Τον ατενίσω στο Πρόσωπο και να ζητάω το έλεός Του! Το να σκέφτομαι ότι αμάρτησα ενάντια σ' έναν τέτοιο Φίλο, που ήταν τόσο έτοιμος να μου συγχωρήσει την ενοχή μου, μ' έκανε να θέλω να κρύψω το κεφάλι μου στο χώμα! Αν είχε διατάξει τους κεραυνούς του θυμού Του να πέσουν πάνω μου, δεν θα μου προξενούσε έκπληξη. Αλλά όταν, αντί για κεραυνούς, ευγενικά είπε: "Σε αγαπώ, και σε συγχωρώ", τότε η καρδιά μου έσπασε.

Μετά από αυτό, συνειδητοποίησα ότι δεν επιθυμούσε μόνο να με συγχωρέσει, αλλά ότι είχε έρθει να με ντύσει με τη δική Του δικαιοσύνη, ώστε να μπορώ να γίνω αποδεκτός στη βασιλεία Του! Μ' αυτό, απόρησα πολύ, αλλά όταν είδα ότι πραγματικά μου έδωσε τη δική Του δικαιοσύνη και ότι εγώ, ένας αμαρτωλός, στεκόμουν ενώπιον του Θεού, "αποδεκτός στον Αγαπητό", ώστε να ξαναφέρω στην επιφάνεια τις κακές αμαρτίες, μετανόησα περισσότερο από πριν, καθώς συνειδητοποίησα ότι εγώ, που είχε ορίσει να ευλογήσει με τέτοια θαυμαστή δικαιοσύνη όπως αυτή, ήμουν ένας εραστής της αμαρτίας αντί ν' αγαπώ τον Κύριο!

Τότε, μια φωνή μού ψιθύρισε ότι, έχοντας συγχωρεθεί και δικαιωθεί, είχα επίσης υιοθετηθεί στην οικογένεια του Θεού, οπότε απόρησα, περισσότερο από ποτέ, πώς θα μπορούσε ένας κληρονόμος οργής να αξιωθεί να πει: "Μπαμπά, Πατέρα". Μόλις το κατάλαβα, είπα: "Πατέρα, δεν γνώριζα ότι ήσουν ο Πατέρας μου, ειδάλλως δεν θα είχα αμαρτήσει εναντίον Σου και δεν θα απομακρυνόμουν από Εσένα όπως έκανα". Η φωνή μου είχε πνιγεί, η καρδιά μου ήταν γεμάτη ευγνωμοσύνη και τα δάκρυά μου έτρεξαν ελεύθερα καθώς λυπόμουν που είχα τόσο πολύ αμαρτήσει στον Πατέρα μου και Θεό μου! Με λίγα λόγια, βρίσκω τον εαυτό μου να μετανοεί όλο και πιο πολύ κάθε μέρα που ζω! Είμαι όλο και περισσότερο θυμωμένος με τον εαυτό μου με το να σκέφτομαι ότι δεν φύλαξα τις εντολές του Πατέρα στο μυαλό μου και δεν Τον υπηρέτησα με όλη μου την καρδιά. Περιμένω ότι, ενώ μαθαίνω όλο και πιο πολύ για την καλοσύνη Του, θα συνεχίζει να με οδηγεί πάντοτε σε μετάνοια. Όσο πιο αγαπητός είναι ο Χριστός σ' εμάς, τόσο πιο μαύρη είναι η αμαρτία μπροστά μας! Όσο πιο μεγάλη είναι προς εμάς η αγάπη του Θεού, τόσο πιο πικρή είναι η σκέψη ότι έχουμε αμαρτήσει απέναντί Του! Όσο πιο πολύ βλέπεις άπατα βάθη, το τι έχει κάνει η Ουράνια χάρη για σένα και για μένα, τόσο περισσότερο τύπτεις το στήθος σου και φωνάζεις: "Πώς μπόρεσα ν' αμαρτήσω ενάντια στον Κύριο όπως έχω κάνει ήδη; Και πώς είναι δυνατόν να συνεχίζω ν' αμαρτάνω εναντίον Του, όπως συνεχίζω να κάνω;"

Charles H. Spurgeon

Η υπερ-επάρκεια του Χριστού

"Εγώ Είμαι το Άλφα και το Ωμέγα..." (Αποκ. 1:8, 22:13). Ο Ιησούς αναφέρεται σε δύο γράμματα που αποτελούν το πρώτο και το τελευταίο γράμμα του ελληνικού αλφαβήτου. Αγκαλιάζουν όλα τα ενδιάμεσα γράμματα με ένα χρυσό αγκάλιασμα.

Ο Ιησούς Χριστός είναι η ολοκλήρωση κάθε μας ανάγκης. Από το αλφάβητο της ύπαρξής Του μπορούμε να πάρουμε όλα τα γράμματα και τις λέξεις που θα κάνουν καλό στην ανεπάρκειά μας. Υφίσταται το ερώτημα, κάποιοι από μας θα μαθαίναμε ποτέ την πληρότητα του Ιησού, εάν δεν ερχόμασταν αντιμέτωποι πρόσωπο με πρόσωπο με τις ατελείωτες ανάγκες της φύσης και της κατάστασής μας; Μόνο καθώς περπατούμε με τον Ιησού βρίσκουμε σ' Εκείνον την εκπλήρωση όλων των αναγκών μας.

Επικαλέσου τον Όνομά Του ακόμα και μέσα από το πιο σκοτεινό μπουντρούμι. Δεν θα κλείσει τα αυτιά Του στην ανάσα σου ή στην κραυγή σου. Την ημέρα που θα Τον καλέσεις θα Σε προσεγγίσει και θα σου πει "Μη φοβάσαι"! Θα υπερασπίσει την ψυχή σου, θα λυτρώσει τη ζωή σου.

Εσύ να είσαι, Κύριε, το Άλφα και το Ωμέγα κάθε χρόνου, μήνα, μέρας, ώρας και πράξης της ζωής μου και τα πάντα ας αρχίσουν, ας συνεχίσουν και ας τελειώσουν με Εσένα. Αμήν.

Η υπηρεσία μας
Μια προσφορά αγάπης στο Θεό

Ο Ιησούς είπε: *«Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου»* (Ματθ. 11:29). Θέλει να είμαστε ελεύθεροι από το βαρύ, ταπεινωτικό ζυγό του εγωισμού ή του άκαρδου καθήκοντος. Θέλει να είμαστε συνδεδεμένοι μ' Αυτόν στο να υπηρετούμε το Θεό με χαρά, με ταπεινότητα και με όλη μας την καρδιά.

Η υπηρεσία μας για τον Κύριο μπορεί να φαίνεται ότι είναι μια παράσταση απλών, και ταπεινών καθηκόντων. Αλλά η καρδιά μπορεί να τραγουδά και να δημιουργεί μια μελωδία αγάπης προς τον Κύριο, ενώ προσφέρει την υπηρεσία της.

Πολλοί μέσα στον κόσμο θέλουν απλά να κερδίζουν τα προς το ζειν και ν' αποκτούν αυτά που είναι για την ευχαρίστηση και την άνεσή τους. Εργάζονται με το ένα μάτι στο ρολόι και με τη φιλοδοξία να φτιάξουν ένα όνομα, ή ν' αποκτήσουν εξουσία και φήμη δουλεύοντας σκληρά προς αυτήν την κατεύθυνση. Πόσο διαφορετική είναι η χαρούμενη, εκούσια υπηρεσία ενός του οποίου η χαρά και ο σκοπός είναι να ευαρεστεί τον Αγαπημένο του Κύριο και να προωθεί τους σκοπούς Του!

Όταν βασιλεύει η αγάπη, δεν υπάρχει η φράση του: «Τι μπορώ να πάρω;» αλλά «Πόσα μπορώ να δώσω;» *«Ο Θεός αγαπάει τον πρόσχαρο δότη»* (Β΄Κορ. 9:7), όχι μόνο για χρήματα και ιδιοκτησίες, αλλά για τον ίδιο του τον εαυτό.

Αποτελεί μεγάλη χαρά να παρουσιαζόμαστε στο Θεό στο ξεκίνημα της κάθε μας μέρας για να πραγματοποιήσουμε την εντολή Του *«όχι με οφθαλμοδουλεία, ως ανθρωπάρεσκοι, αλλ' ως δούλοι Χριστού· εκπληρώνοντας το θέλημα του Θεού από ψυχής, δουλεύοντας με καλή διάθεση σαν να το κάνετε στον Κύριο, και όχι σε ανθρώπους· ξέροντας ότι κάθε ένας ό,τι καλό κάνει, αυτό θα πάρει από τον Κύριο…»* (Εφεσ. 6:6-8).

Ο Βασιλικός Γαμπρός, ο Ιησούς έρχεται σύντομα! Ο Θεός θέλει να τελειοποιήσει τη Νύμφη Του στην υπηρεσία της αγάπης. Κοιτά για ποιοτική υπηρεσία αντάξια του Βασιλιά. Την βρίσκει άραγε σε σένα και σε μένα; Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί αλλά να παρατηρήσει ότι η εργασία και υπηρεσία του κόσμου, αυτή την ώρα συνολικά, χειροτερεύουν. Ας περιφρουρήσουμε τον εαυτό μας, ώστε αυτό το πνεύμα να μην μας μολύνει σαν χριστιανούς!

Μάλλον, με το πνεύμα του Ιησού που είπε: *«Εγώ βάζω την ψυχή Μου…κανένας δεν την αφαιρεί από Μένα, αλλά εγώ την βάζω από μόνος Μου»* (Ιωαν. 10: 17-18), ας αφήσουμε τη ζωή μας σε ανιδιοτελή υπηρεσία, πρώτα προς το Θεό και μετά προς τον άνθρωπο. Άς δοξάσουμε τον Κύριο όχι μόνο με τα χείλη μας αλλά με την επιθυμία μιας υπάκουης καρδιάς και με την εργασία χεριών πρόθυμα να εργαστούν για τη δόξα Του.

Ουράνια δύναμη για ζωή και υπηρεσία τις τελευταίες ημέρες

Μπορεί να διαισθάνεσαι, ότι τα σημεία των καιρών δείχνουν ότι βρισκόμαστε στην τελική ευθεία πριν την Έλευση του Κυρίου μας. Σχετικά με τα σημεία, ο Ιησούς μιλά για πολέμους και φήμες πολέμων, για πείνα, λοιμούς και σεισμούς σε διάφορα μέρη (Ματθ. 24:6-7). Μήπως αυτά δεν αντιπροσωπεύουν και τόσο τον κόσμο μας σήμερα; Ας προσέξουμε επίσης τη συχνότητα και ένταση των φυσικών καταστροφών. Και πόσο μάλλον την παγκόσμια πανδημία που περνάμε τα τελευταία δύο χρόνια.

Ο Απόστολος Παύλος παρόμοια μας προειδοποιεί ότι οι καταστάσεις θα χειροτερεύσουν πνευματικά, ηθικά και κοινωνικά, και ότι αυτοί οι επικίνδυνοι καιροί θα σημαδέψουν τις τελευταίες ημέρες. Παρατηρείστε πόσο η περιγραφή Του για εκείνες τις ημέρες μοιάζουν με τους τίτλους που διαβάζουμε σήμερα: *"Γιατί οι άνθρωποι θα είναι εγωιστές, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάστημοι, απειθείς στους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, ακρατείς, ανήμεροι, εχθροί του αγαθού, προδότες, αυθάδεις, θολωμένοι από υπερηφάνεια, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντας εξωτερική μορφή ευσέβειας, αλλά που θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της..."* (Β΄Τιμ. 3:1-5). Η τελευταία φράση σ' αυτή τη λίστα φέρνει στο μυαλό μας ένα από τα πιο λυπηρά σημεία όλων, την αυξανόμενη αποστασία της εκκλησίας.

Αυτά τα σημεία και ακόμη περισσότερα πρέπει να γίνουν ένα σοβαρό ξύπνημα για όλους μας. Αν ποτέ υπήρχε καιρός όπου ο κόσμος να είχε απελπιστικά ανάγκη για τους ανθρώπους του Θεού να είναι το φως του κόσμου και το αλάτι της γης, αυτός είναι τώρα. Αντί του να είναι ο καιρός για να αρνηθούμε τη δύναμη της ευσέβειας, είναι ο καιρός για την εκκλησία να γεμίζει με τη δύναμη του Θεού, τη δύναμη του να ζει μια ζωή που φέρνει δόξα στο Θεό και να βοηθά να στρέφει άλλους προς Εκείνον.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Κύριος μας θέλει να γεμίζουμε με τη δύναμή Του για ζωή και υπηρεσία. Αυτή είναι η ουράνια δύναμη για *"όλα όσα συντελούν στη ζωή και στην ευσέβεια"* (Β΄Πετ. 1:3). Ένα από τα πιο ενθαρρυντικά σημεία όπου ο Ιησούς μάς δίνει, αναφορικά με το πλησίασμα του Ερχομού Του, είναι η διάδοση του Ευαγγελίου: *"Και θα κηρυχτεί αυτό το ευαγγέλιο της βασιλείας σε όλη την οικουμένη για μαρτυρία σε όλα τα έθνη, και τότε θα έρθει το τέλος"* (Ματθ. 24:14). Συνδέστε αυτό με την υπενθύμιση του Αποστόλου Παύλου προς τους Θεσσαλονικείς σχετικά με το Ευαγγέλιο: *"Γιατί το ευαγγέλιό μας δεν έγινε σ' εσάς με λόγο μόνο, αλλά και με δύναμη και με Πνεύμα Άγιο και με πολλή πλήρη βεβαιότητα, καθώς ξέρετε τι είδους άνθρωποι ήμασταν μεταξύ σας για χάρη σας"* (Α΄Θεσ. 1:5). Αυτό είναι που οι γύρω μας και γενικά όλος ο κόσμος χρειάζεται σήμερα, το Ευαγγέλιο του Χριστού να μοιράζεται από πιστούς που έχουν τη δύναμη του Θεού στη ζωή τους και στη διακονία τους!

"Και σ' Αυτόν που δύναται να κάνει πολύ περισσότερο από όσα ζητούμε ή νοούμε σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας, σ' Αυτόν ας είναι η δόξα μέσα στην εκκλησία και στο Χριστό Ιησού σε όλες τις γενιές του αιώνα των αιώνων. Αμήν" (Εφεσ. 3:20-21).

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Ζητάτε τη δύναμη του Θεού

Στην εποχή μας χρειαζόμαστε πνευματική δύναμη όσο ποτέ. Είναι ανάγκη να λάβουμε τη δύναμη του Πνεύματος από ψηλά. Η σοφία των ανθρώπων μπορεί να μας βοηθήσει λίγο σ' αυτόν τον κόσμο στον οποίο βρισκόμαστε, όμως εάν η πίστη μας βασίζεται στην ανθρώπινη σοφία, τότε σίγουρα θ' αποτύχουμε.

Τι χρειαζόμαστε; Χρειάζεται να είμαστε περισσότερο σαν τον Ιησού και τους πρώτους μαθητές Του! Πρέπει να είμαστε αυτό που οι εντολές Του ζητούν να είμαστε. Αλλά αυτό δε θα γίνει ποτέ, εάν δεν λάβουμε το Πνεύμα της αγάπης, της δύναμης, και της σύνεσης, σε μεγαλύτερη κλίμακα από ό,τι είχαμε ποτέ. Ω, πόσο θα έπρεπε να λαχταρούμε περισσότερο ζήλο, ενεργή φιλανθρωπία και με αυταπάρνηση την υπηρεσία μας στον Κύριο!

Αλλά για να προκαλέσουμε τέτοια κατάσταση πραγμάτων, σε ποιόν πρέπει να στραφούμε; Η δύναμη του Θεού και μόνον η δύναμη του Θεού μπορεί να την πραγματοποιήσει. Ω, τι έλεος, αυτό του Θεού, όλα είναι δυνατά, ώστε Εκείνος να μπορεί να κάνει απείρως περισσότερα απ' όσα ζητάμε ή σκεφτόμαστε, καθώς η δύναμή Του ενεργεί σ' εμάς!

Χωρίς το Χριστό δε μπορούμε να κάνουμε τίποτε, αλλά τα πάντα μπορούμε δια του Χριστού που μας δυναμώνει. "Η δύναμη ανήκει στον Θεό". Μας έχει υποσχεθεί ότι δίνει δύναμη στον εξαντλημένο, ώστε να δυναμώνει με το Πνεύμα Του τον εσωτερικό μας άνθρωπο. Η δύναμή Του έδρασε στους αποστόλους Του, που ξεχώριζαν για την αγιότητα και τη χρηστότητά τους, και αυτή η ίδια δύναμη δόθηκε σε όλους όσους την πόθησαν ένθερμα. Εάν εμείς, δεν την έχουμε, είναι γιατί τη ζητάμε για κάποιους ακάθαρτους και ακατάλληλους σκοπούς. Ο Θεός δεν επιθυμούσε ποτέ περισσότερο να την δώσει όπως τώρα. Η υπόσχεση ποτέ δεν ήταν πιο αληθινή από τώρα. Και βέβαια ο κόσμος και η εκκλησία ποτέ δεν χρειάζονταν τόσο τη δύναμη του Θεού όπως τώρα.

Τότε, ας ταπεινώσουμε τον εαυτό μας μπροστά στο Θεό για τον εγωισμό μας, την αγάπη μας για την ευκολία, την υπακοή μας στον κόσμο, και για τις κοσμικά σκεπτόμενες εκκλησίες μας. Έτσι, ας απαλλαχθούμε από οτιδήποτε ανθρώπινο και να το επιδιορθώσουμε με τη δύναμη του Θεού και μόνον.

Ας πιστεύσουμε την υπόσχεσή Του και ας προσευχηθούμε με φανερή προθυμία και επιμονή για τη δύναμη του Θεού. Δεν χρειάζεται να παραπονούμαστε, να βρίσκουμε λάθη στους άλλους, ή να ευχόμαστε για μια διαφορετική κατάσταση των πραγμάτων στον κόσμο ή στην εκκλησία. Πρέπει να καταλάβουμε βαθιά την ανάγκη μας, να δούμε την κατάστασή μας, να συνειδητοποιήσουμε την ενοχή μας, να εξομολογηθούμε τις αμαρτίες μας, και, εξαρτημένοι από την ουράνια χάρη, ν' αλλάξουμε γνώμη και να μην αφήσουμε τον Κύριο μέχρις ότου το Άγιο Πνεύμα χυθεί επάνω μας από ψηλά.

Ο Θεός θέλει. Εμείς όμως θέλουμε; Ο Θεός είναι έτοιμος, αλλά όχι για να εγκρίνει την ψυχρότητά μας, την αδιαφορία μας, και την κοσμικότητά μας. Θα μας δώσει, αλλά δεν έχουμε δικαίωμα να περιμένουμε μέχρις ότου νοιώσουμε την ανάγκη μας, να πιστεύσουμε την υπόσχεση και να τη ζητάμε με πίστη και επιμονή. Ο Θεός μπορεί να μας αρνηθεί, εάν δεν είμαστε ένθερμοι, αλλά, όπως ο Ηλίας στο όρος Κάρμηλος, όπως η Συροφοίνισσα, δεν θα αναβάλουμε, αλλά να δείξουμε ότι είμαστε ειλικρινείς και ένθερμοι, και Εκείνος θα ανοίξει τις πόρτες του Ουρανού και θα εκχύσει τις ευλογίες Του επάνω μας.

Ω, Κύριε, δώσε μας δύναμη για να προσευχόμαστε, δύναμη να πιστεύουμε, δύναμη να επιμένουμε, και τελικά δώσε μας τη δύναμη που χρειαζόμαστε για να εργαζόμαστε με επιτυχία!

Προσευχή που θριαμβεύει

Τίποτε δεν θα έστρεφε ένα έθνος πίσω στο Θεό τόσο σίγουρα και τόσο βέβαια, όσο η εκκλησία που προσεύχεται και θριαμβεύει. Ο κόσμος δεν θα πιστεύσει ποτέ μια θρησκεία στην οποία δεν υπάρχει υπερφυσική δύναμη. Μια ορθολογική πίστη, μια κοινωνική εκκλησία και ένα ηθικό Ευαγγέλιο μπορεί να κερδίζουν ακροατήριο, αλλά δεν ξυπνούν συνειδήσεις και δεν κερδίζουν ψυχές.

Υπάρχει πάθος στην προσευχή που θριαμβεύει. Υπήρχε πάθος σε όλα όσα έκανε ο Ηλίας. Ο Θεός αγαπά το φλεγόμενο άνθρωπο. Δε μπορεί να ανεχθεί το χλιαρό. Δεν επιτρέπει ποτέ τα καυτά δάκρυα να περιμένουν. *"Και θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά"* (Ιερ. 29:13). Όταν ο Ηλίας προσευχόταν, προσευχόταν αληθινά, με ζωντάνια και βάθος. Ο προσευχόμενος άνθρωπος ήταν στη δέησή του. Είναι πάντοτε το ίδιο: Ο Αβραάμ να παρακαλά για τα Σόδομα, ο Ιακώβ να παλεύει στην ησυχία της νύχτας, ο Μωυσής να στέκεται στο χάλασμα, η Άννα να μεθά από λύπη, ο Δαβίδ με ραγισμένη καρδιά από μετάνοια και θλίψη, ο Ιησούς με ιδρώτα από αίμα. Δεν υπάρχει δύναμη σαν αυτή της προσευχής που θριαμβεύει. Μεταστρέφει κοινούς θνητούς σε ανθρώπους δύναμης. Φέρνει δύναμη. Φέρνει φωτιά. Φέρνει βροχή ευλογιών. Φέρνει ζωή. Φέρνει το Θεό.

«Ο Λόγος του Χριστού με όλο τον πλούτο του, ας μένει μόνιμα ανάμεσά σας» Κολ.3:16

Το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνουμε αν θέλουμε να πάμε πιο κοντά στο Θεό είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι μόνο μέσα από το Λόγο Του μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό. Όταν ξοδεύουμε χρόνο μελετώντας την Αγία Γραφή σημαίνει ότι ξοδεύουμε χρόνο κάνοντας παρέα με τον Ιησού.

Οι περισσότεροι δε μπορούν να το καταλάβουν αυτό και αντί να μαθαίνουν τον Κύριο μέσα από το Λόγο Του, προσπαθούν να Τον γνωρίσουν με τα συναισθήματά τους. Το να αφήσουμε το Λόγο να κατακτήσει το νου μας, στην πραγματικότητα επιτρέπουμε στο Άγιο Πνεύμα να καταλάβει το νου μας και καθώς το κάνουμε αυτό, τα συναισθήματα θα πάρουν τη δεύτερη θέση.

Υπέμενε με το Χριστό και τη δύναμή Του

Ο Κύριός μας ξεκαθαρίζει στο Λόγο Του ότι εάν Τον ακολουθούμε και Τον υπηρετούμε, θα πρέπει να περιμένουμε μεγάλες δυσκολίες!! Μας προειδοποιεί ότι θα αντιμετωπίσουμε θλίψεις (Ιωα. 16:33), διωγμούς (Ιωα. 15:20, Β΄Τιμ. 3:12), παθήματα (Β΄Κορ. 1:5), και πειρασμούς (Α΄Κορ. 10:13), μαζί με τις καθημερινές πιέσεις και τον αγώνα, που σχετίζονται με τη ζωή και το έργο μας για τον Κύριο. Επιπλέον, ο Απόστολος Παύλος γράφει για τη διακονία του ως υπηρέτης του Θεού *«…με πολλή υπομονή, με θλίψεις, με ανάγκες, με στενοχώριες, με ραβδισμούς, με φυλακές, με ακαταστασίες, με κόπους,…»* (Β΄Κορ. 6:4-5).

Και σ'αυτές τις έσχατες ημέρες, φαίνεται η πίεση να μεγαλώνει. Ακόμη και στις καλλίτερες καταστάσεις, η χριστιανική ζωή απαιτεί πολύ δύναμη και ενέργεια, ακόμη περισσότερο αυτές τις ημέρες, όπου αυξάνεται η εναντίωση σ' εμάς καθώς επίσης η πνευματική και ηθική φθορά ολόγυρά μας. Περπατώντας με τον Κύριο και υπηρετώντας τις χιλιάδες ανάγκες γύρω μας, μπορεί να μας οδηγήσει στα όριά μας.

Χωρίς αμφιβολία, προτρεπόμαστε να *«τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας»* (Εβρ. 12:1). Η μετάφραση της λέξης «υπομονή» σημαίνει «ενεργή αντίσταση, σταθερότητά ακόμα και κάτω από πίεση, και αντοχή μπροστά στις δοκιμασίες». Η λέξη επίσης, μπορεί να μεταφραστεί με λέξεις όπως «επιμονή», «υπομονή» και «σταθερότητα». Η ιδέα είναι να παραμείνουμε στην πορεία και «κάτω από αναποδιές και δοκιμασίες να κρατούμε στερεά την πίστη μας στο Χριστό».

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, μάς καλεί να κάνουμε αυτό ακριβώς το πράγμα: *«…και ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας·αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή τής πίστης, ο οποίος, εξαιτίας τής χαράς που ήταν μπροστά Του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθισε στα δεξιά τού θρόνου τού Θεού. Γι' αυτό, συλλογιστείτε Αυτόν που υπέμεινε μια τέτοια αντιλογία στον εαυτό Του από τους αμαρτωλούς, για να μη αποκάμετε, αποθαρρύνοντας τις ψυχές σας»* (Εβρ.12: 1-3). Ο Ιησούς είναι το τέλειο παράδειγμα υπομονής, εξαιτίας όλων αυτών που υπέφερε, συμπεριλαμβανομένου της Σταυρικής Του θυσίας και της μεγάλης εχθρότητας εναντίον Του.

Αλλά ακόμη και πέρα από το τέλειο παράδειγμά Του, είναι γεγονός ότι Εκείνος μας βοηθάει να υπομένουμε. Επιπλέον, ο Απόστολος Παύλος προσεύχεται ώστε τα παιδιά του Θεού να είναι *«ενδυναμωμένα με κάθε δύναμη σύμφωνα με την κυριαρχική εξουσία τής δόξας Του, σε κάθε υπομονή και μακροθυμία με χαρά»* (Κολ. 1:11). Και όχι μόνο έχουμε τη δύναμή Του στο έργο μέσα μας, αλλά έχουμε και την ίδια την παρουσία του Χριστού μέσα μας! Έχει υποσχεθεί ότι θα βρίσκεται πάντοτε μαζί μας και ότι ποτέ δεν θα μας αφήσει ή εγκαταλείψει (Ματθ. 28:20, Εβρ. 13:5). Καμία δοκιμασία ή θλίψη δε μπορεί να μας χωρίσει από Αυτόν και την αγάπη Του (Ρωμ. 8:35). Και εξαιτίας της παρουσίας Του μέσα μας, και της δύναμής Του στο έργο μέσα μας, μπορούμε να τρέξουμε και να τελειώσουμε τον αγώνα μας με υπομονή. Τελικά, μπορούμε τα πάντα μέσω του Χριστού που μας ενδυναμώνει! (Φιλιπ. 4:13).

Αν νοιώθεις αγχωμένος, ή χάνεις το κουράγιο σου, προσήλωσε τα μάτια σου σ' Αυτόν! Σε προσκαλεί να Τον πλησιάσεις: *«Ελάτε σε Μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και Εγώ θα σας αναπαύσω»* (Ματθ. 11:28). Ανανέωσε τη φιλία σου και την αφιέρωσή σου μαζί Του, και ζήτα την πληρότητά Του στη ζωή σου. Πλησίασέ Τον και θα γεμίσει τη ζωή σου με τη δύναμή Του (Β΄Κορ. 12: 9-10, Κολ. 1:29), την ενθάρρυνσή Του (Φιλιπ. 2:1, Ρωμ. 15:5), την ανάπαυσή Του (Β΄Κορ. 1:5), την ειρήνη Του (Ιωα. 16:33, Φιλιπ. 4:7), τη νίκη Του (Α΄Κορ. 15:57) με τον Ίδιο Του τον Εαυτό!

«Ας μην ταράζεται η καρδιά σας. Πιστεύετε στο Θεό και σε Μένα πιστεύετε» (Ιωαν.14:1)

Τι ανησυχεί την καρδιά σου σήμερα; Όταν οι μαθητές πρωτάκουσαν αυτά τα λόγια, ανησύχησαν, γιατί ο Ιησούς τους τα είπε όταν θα έφευγε. Αυτό, τους προξένησε μεγάλο άγχος. Αλλά ο Ιησούς ήθελε να Τον εμπιστεύονται.

Παρόμοια, υπάρχει κάτι που σε απασχολεί σήμερα; Η οικονομία, ο ρατσισμός, οι αποφάσεις (ή η αναποφασιστικότητα) της Βουλής, οι απειλές τρομοκρατών; Η λίστα θα μπορούσε να συνεχιστεί. Πώς γίνεται η καρδιά μας να μην είναι αναστατωμένη;

Εδώ, ο Ιησούς είναι πολύ πρακτικός με το Λόγο Του σε εμάς: Μην έχετε βαρειά καρδιά. Αντ' αυτού, εμπιστευθείτε Με. Δεν μας λέει μόνον να μην ανησυχούμε, που δεν γίνεται εκτός εάν υπάρχει κάτι που θα αντικαταστήσει αυτήν την ανησυχία. Και σ'αυτό ακριβώς το σημείο είναι που ο Ιησούς τοποθετεί τον Εαυτό Του. «Εμπιστευθείτε Με», μας λέει. Τέτοια εμπιστοσύνη μπορούμε να την ζήσουμε καθώς προσευχόμαστε. Ανησυχείς και νοιάζεσαι για το έθνος σου; Στρέψου στον Ιησού. Εμπιστεύσου Τον. Η ανησυχία δεν είναι εμπιστοσύνη, είναι ανοησία. Η μεσιτεία είναι εμπιστοσύνη στην πράξη. Έτσι, πάρε όλα τα ζητήματα γι'αυτόν το λαό που σε ανησυχούν και φέρε τα μπροστά στον Ιησού. Άφησέ Τον να τα αναλάβει. Αυτός μπορεί! Το πιστεύεις;

-Ο Ιησούς δεν μας θέλει να ανησυχούμε. Εξομολογήσου αυτό που ανησυχεί την καρδιά σου σήμερα.

-Ζήτησέ Του να σε βοηθήσει να Τον εμπιστευθείς.

-Τώρα, με εμπιστοσύνη, πάρε όλα τα θέματα του λαού μας που σε απασχολούν και άφησέ τα μπροστά στα πόδια Του.

Κύριε, είναι πολύ εύκολο να έχω μια ανήσυχη καρδιά, καθώς κοιτώ στο έθνος μου. Έχουμε τόσο πολύ χωριστεί, που φαίνεται ότι τίποτα δε μπορεί να γεφυρώσει αυτό το χάσμα. Φαίνεται σαν καθημερινά, να εμφανίζονται καινούργια προβλήματα που μας οδηγούν ολοένα και πιο μακριά από τις Αρχές του Λόγου Σου και της Δικαιοσύνης Σου. Κανένας δε φαίνεται να έχει τις απαντήσεις που χρειαζόμαστε.

Έτσι, Κύριε Ιησού, στρέφομαι σε Σένα. Σε εμπιστεύομαι. Εκεί όπου κανένα πολιτικό κόμμα ή άνθρωπος δε μπορεί να κάνει τίποτα, πιστεύω ότι Εσύ μπορείς. Θα αναλάμβανες Εσύ αυτή την κατάσταση και θα επέφερες τους δίκαιους σκοπούς Σου; Σε εμπιστεύομαι. Δεν διαλέγω να έχω μια ανήσυχη καρδιά, αλλά αντ'αυτού, Σου εμπιστεύομαι το έθνος μου σε Εσένα.

Χρειάζονται άνθρωποι που η καρδιά τους να φλέγεται για τον Κύριο!

Αυτή τη μεταμεσονύχτια εποχή χρειάζονται άνθρωποι που η καρδιά τους θα φλέγεται για το Θεό του Σύμπαντος. Την ημέρα της πεντηκοστής η φλόγα του ζωντανού Θεού έγινε η φλόγα της ανθρώπινης καρδιάς στην ένδοξη σύναξη στο ανώγειο. Ενώ η εκκλησία ξεκίνησε με αναζωπύρωση, τελειώνει με τελετουργικά. Ξεκίνησε δυνατά, αλλά τελειώνει στείρα. Τα μέλη της εκκλησίας ήταν άτομα ψυχής και όχι πτυχίων, αλλά δυστυχώς η εκκλησία σήμερα έχει ανθρώπους με πτυχία, και χωρίς ψυχή!

Η μεγάλη ανάγκη της εποχής μας είναι για ανθρώπους που η καρδιά τους να φλέγεται! Άτομα που θα αποτελούν το στύλο της φωτιάς. Άνθρωποι οδηγούμενοι από το Θεό που θα οδηγούν τους παραστρατημένους. Παθιασμένοι απόστολοι Παύλοι που θα εξεγείρουν συνεσταλμένους Τιμόθεους. Άνθρωποι φωτιάς να επισκιάσουν και να ρίξουν τα οχυρά των επωνύμων. Χρειαζόμαστε ιππότες προσευχής για να οδηγούν νύχτες προσευχής. Χρειαζόμαστε αληθινούς προφήτες για να προειδοποιούν για την ανομία και την κατάντια της σημερινής εποχής. *"Γιατί τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο αλλά χάσει τη ψυχή του;"* (Μαρκ.8:36).

Η κραυγή είναι: *"Σαλπίστε στη Σιών! Ορίστε μέρες νηστείας και συγκαλέστε σύναξη ιερή! ... Ας κλάψουν οι ιερείς που υπηρετούν τον Κύριο..."* (Ιωήλ 2:15-17).

Εμπνευσμένοι άνθρωποι χρειάζονται απεγνωσμένα εδώ και τώρα! Πιστοί με ψυχές γεννημένες από το Πνεύμα του Θεού είναι απολύτως αναγκαίοι σε αυτή την εκφυλισμένη γενιά. Η θύελλα της ανομίας των τελευταίων ημερών δυστυχώς θα επισκιάσει και θα σβήσει την απλή ανθρώπινη φλόγα.

Οι σοφοί μπορούν να καταλάβουν. Να είστε σε εγρήγορση! Η μάχη δυναμώνει! Αυτή είναι η νύχτα της καταστροφής και της υπόσχεσης. Υπήρξε ποτέ τόσο κακή ώρα; Η επαναλαμβανόμενη προσπάθεια είναι το τίμημα που πρέπει να πληρώσουμε για την πρόοδο. Όταν η εκκλησία προχωρά μόνο τότε θα ακολουθεί και ο κόσμος!

Πώς Τον λατρεύουμε;

«Και οι ουρανοί θα υμνούν τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αλήθεια σου θα εξυμνείται στη σύναξη των αγίων» Ψαλμ.89:5

Αναρωτηθήκαμε ποτέ γιατί πηγαίνουμε στην εκκλησία το πρωινό της Κυριακής; Γιατί δεν οργανώνουμε ας πούμε την εκδρομή της εβδομάδας για την Κυριακή ή γιατί δεν πλένουμε το αυτοκίνητό μας; Ναι, είναι αλήθεια πως επιλέγουμε τον Οίκο του Κυρίου, όμως Τον λατρεύουμε όπως ταιριάζει σ' αυτή τη μέρα;

Ένας ιεροκήρυκας διάλεξε μια Κυριακή πρωί, για να ξεκινήσει μ' αυτά που το Άγιο Πνεύμα έβαζε βάρος στην καρδιά του. «Αδελφοί, έχω να σας προτείνω να καταργήσουμε τον πρώτο ύμνο. Επίσης προτείνω να καταργήσουμε και την πρώτη προσευχή». Το εκκλησίασμα φάνηκε να θορυβείται, μα ο άνθρωπος του Θεού συνέχισε. «Προτείνω επιπλέον να προσπεράσουμε το ανάγνωσμα από την Αγία Γραφή και ν' αρχίσουμε απ' ευθείας με το κήρυγμα». «Μα τότε τι μένει;» ακούστηκε ένας ψίθυρος. «Δυστυχώς πολλοί από σας τα καταργήσατε από μόνοι σας όλα αυτά ερχόμενοι στη μέση της λατρείας», απάντησε ο πιστός άνθρωπος από τον άμβωνα.

Μήπως χρησιμοποιούμε την Κυριακή σαν τρόπο και μέσον κοινωνικών σχέσεων; Μήπως παρελαύνουμε με τα ωραία ρούχα μας; Μήπως απλώς καθησυχάζουμε τη συνείδησή μας, θεωρώντας ότι βγάζουμε κάποια υποχρέωση απέναντι στο Θεό; Τίποτε απ᾽ όλα αυτά δεν ανταποκρίνονται στο σκεπτικό και στην καρδιά του Θεού. Τίποτε απ᾽ όλα αυτά δεν ταιριάζει και δε δοξάζει το όνομά Του.

Τίποτε από αυτά δεν είναι λατρεία καθαρή για τον Κύριό μας. Κυριακή είναι η ημέρα του Κυρίου. Η ημέρα που ενώνουμε τις φωνές μας με τα πνευματικά μας αδέλφια, για να αποδώσουμε τιμή και ευχαριστία στον Ουράνιο Πατέρα μας. Αν το δούμε έτσι, θα είμαστε στη θέση μας και στην ώρα μας, με καρδιά έτοιμη να ακούσει τη φωνή Του.

Όμως ας μην αφιερώνουμε στον Κύριο μόνο την Κυριακή αλλά την κάθε μας μέρα, την κάθε μας ανάσα, την κάθε μας κίνηση ώστε να δοξάζεται με τη ζωή μας και με την κάθε μέρα μας πάνω στη γη.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΑΛΛΑΖΩ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Κύριε,
κάνε την ψυχή μου φιλική προς τα γεγονότα
που συμβαίνουν γύρω μου.
Να τα δέχομαι με ηρεμία.
Αν κάτι δεν μου αρέσει,
πάλι να τα κοιτώ ήρεμα.
Να αποφεύγω τον πανικό, τη διάλυση,
την κατάρρευση, τη φοβία και το άγχος.
Και με τέτοια αφετηριακή διάθεση γαλήνης και ειρήνης
που Εσύ θα μου χαρίζεις,
να προσπαθώ στη συνέχεια να κάνω τις αλλαγές που θέλω.
Χωρίς όμως να τρελαίνομαι.
Χωρίς να υποφέρω,
χωρίς να απαιτώ να γίνουν όλα όπως τα θέλω εγώ.
Διότι, η ειρήνη Σου,
ήδη θα δίνει στην ψυχή μου χορτασμό,
πληρότητα, και γαλήνη.
Θέλω να μεταμορφώσω πολλά γύρω μου.
Μα αυτό δε θα γίνει ξεκινώντας με ταραγμένη διάθεση.
Θέλω να κινούμαι όπως Εσύ.
Ήθελες πολύ να αλλάξεις τον κόσμο,
μα δεν το έκανες με ένταση και πόλεμο,
με σύγκρουση και κραυγές,
με φανατισμό και βία,
με φωτιά και τσεκούρι.
Ο τρόπος μου, Κύριε,
θέλω να συνοψίζεται σ' αυτές τις λέξεις:
Αποδοχή, συμφιλίωση,
αγάπη, προσευχή, ταπείνωση,
θείο Φως που κυκλώνει τα πάντα,

με τη χάρη του Κυρίου Ιησού,
με την αγάπη του Θεού Πατέρα,
και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος.

Κάπως έτσι θα ήθελα να βλέπω τα γεγονότα της ζωής μου.

Κι έτσι να κάνω τις αλλαγές που ονειρεύομαι.

Ειρήνη παντού.

και να μας χαρίζεις όλα αυτα.

Το προστατευτικό Αίμα του Ιησού

Ο Λόγος του Θεού μάς λέει να αντισταθούμε στο σατανά και τότε θα φύγει (Ιάκ. 4:7), και ότι θα νικήσουμε το σατανά με το αίμα του Ιησού: *"Και αυτοί τον νίκησαν χάρη στο αίμα του Αρνίου και χάρη στο λόγο της μαρτυρίας τους"* (Αποκ. 12:11). Στέριωσε τα πόδια σου σ' αυτές τις αλήθειες. Χρησιμοποίησε αυτή την συνταγή και εξακολούθησε να την χρησιμοποιείς, χωρίς να χαλαρώνεις μέχρι να έρθει η νίκη εκεί που εσύ θέλεις να έρθει στη ζωή σου, ή στις ζωές των αγαπημένων σου, ή στο σπίτι σου ή στην εκκλησία.

Ο Ιησούς πήρε τη νίκη για σένα στο Σταυρό ενάντια σε όλη τη δύναμη του σκότους, και πρέπει και εσύ να την κρατάς σταθερά χωρίς αμφιβολία ή δισταγμό. Δεν είμαστε ασφαλείς από τους πειρασμούς και τις παγίδες του σατανά χωρίς το αίμα του Ιησού. Μόλις ξυπνάμε το πρωί πρέπει να προστατεύουμε τον εαυτό μας, το σπίτι μας και τους αγαπημένους μας κάτω από αυτή τη δύναμη. Το τελευταίο πράγμα πριν πέσουμε για ύπνο το βράδυ, είναι να επικαλούμαστε την προστασία Του.

Στο χειρουργικό τραπέζι

«Όταν διαβαίνεις μέσα από τα νερά, θα είμαι μαζί σου· και όταν περνάς μέσα από τα ποτάμια, δεν θα πλημμυρίζουν επάνω σου· όταν περπατάς μέσα από τη φωτιά, δεν θα καείς ούτε θα εξαφθεί φλόγα επάνω σου. Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου» Ησαΐας 43:2,3

Μια σοβαρή και επείγουσα περίπτωση ανάγκασε τους γιατρούς να μαζευτούν εκτάκτως στο χειρουργείο. Μια ομάδα βοηθών ετοίμαζαν μια νέα γυναίκα, που ήταν ξαπλωμένη στο χειρουργικό τραπέζι. Ο αναισθησιολόγος έσκυψε προς το μέρος της και της έδωσε κάποιες συμβουλές: «Αναπνέετε κανονικά και μετρήστε αργά.» «Θα προτιμούσα, αν αυτό δεν σας πειράζει, να απαγγείλω τον 23ο Ψαλμό». Έκπληκτος και συγκινημένος ο γιατρός της απάντησε: «Βεβαίως, κυρία μου, θα ήθελα κι εγώ να τον ακούσω».

«Ο Κύριος είναι ο ποιμήν μου, δεν θέλω στερηθή ουδενός.Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή κακόν, διότι Συ είσαι μετ' εμού.» Η φωνή χαμήλωσε κάτω από την επήρεια του αναισθητικού. Οι τελευταίες λέξεις ακούστηκαν σαν ψίθυρος : *«Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουσι με ακολουθή πάσας τα ημέρας της ζωής μου, και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών».*

Αυτό ήταν το μυστικό της άρρωστης, από όπου αντλούσε ειρήνη και εμπιστοσύνη. Γνώριζε προσωπικά τον Ιησού Χριστό, Τον είχε Ποιμένα της και μπορούσε να αναπαύεται πάνω Του. Στα χέρια Του άφηνε την έκβαση της εγχείρησης. Όσες μέρες θα της χάριζε Εκείνος ακόμη στη γη, θα ήταν ο Ίδιος μαζί της. Και όταν αυτές θα τελείωναν, θα ήταν εκείνη μαζί Του εκεί ψηλά για πάντα. Γιατί λοιπόν ν' ανησυχούσε;

Αν και ξέρουμε ότι ο Θεός είναι πάντοτε μαζί μας, μερικές φορές βλέπουμε βουνά μπροστά μας και λυγίζουμε. Ας Του ζητάμε λοιπόν στην προσευχή να μας δίνει πίστη και αίσθηση της παρουσίας Του στη ζωή μας, να Τον εμπιστευόμαστε απόλυτα! Να είναι ο Ποιμένας μας και να μας οδηγεί σ' αυτή τη γη μέχρι νάρθει η στιγμή που θα μας πάρει κοντά Του για πάντα.

Τόλμησε μεγάλα πράγματα για το Θεό. Περίμενε μεγάλα πράγματα από το Θεό

Σήμερα, κάνε κάτι για το Θεό και κάνε το με όλη σου την καρδιά! Διεκδίκησε μια υπόσχεση στην προσευχή και παρακάλεσε γι' αυτή. Ανέλαβε εδώ και τώρα κάτι για το Θεό και για τις ψυχές. Ξεκίνα με πίστη.

"Οι απόστολοι είπαν στον Κύριο: Αύξησε την πίστη μας" (Λουκ. 17:5). Εκείνος απάντησε: *"Χρησιμοποιήστε την πίστη που ήδη έχετε. Ενεργοποιήστε την. "Αν είχατε πίστη σαν κόκκο σιναπιού, θα λέγατε σ' αυτή τη μουριά: 'ξεριζώσου και πήγαινε να φυτρώσεις στη θάλασσα' κι εκείνη θα σας υπάκουε"* (Λουκ. 17:6). Αυτό είναι περισσότερο από ό,τι οι πιο πολλοί χριστιανοί κάνουν αυτές τις μέρες της απιστίας.

Αγκίστρωσε την πίστη σου από κάπου και πορεύσου! Αν βαριέσαι, κάνε την να δουλέψει! Αν είσαι αδύναμος, θρέψε την με τις υποσχέσεις του Θεού. Ακόμα και ένας σπόρος πίστης, λέει ο Κύριος, μπορεί να κάνει θαύματα!

Το Άγιο Πνεύμα ας σημαδέψει το μονοπάτι της πίστης σου. Καθώς περπατάς σ' αυτό, η δειλία θα παραχωρήσει τη θέση της στο θάρρος και ο φόβος στην πίστη.

Αν θέλεις πίστη, διάβασε τον Άγιο Λόγο του Θεού, προσευχήσου, κρατήσου μακριά από τον κόσμο και την αμαρτία και ανέλαβε κάτι για το Θεό πέραν από τον εαυτό σου. Μπορεί ο Ιησούς να σου πει όπως στην Συροφοίνισσα: *"Μεγάλη η πίστη σου".*

Αν χρησιμοποιήσεις αυτούς τους τρόπους για να αποκτήσεις μεγαλύτερη πίστη, μπορεί ο Κύριος να σου δώσει το χάρισμα της πίστης όπως περιγράφεται στην Α΄ Κορινθίους 12:9.

"Σε άλλον το ίδιο το Πνεύμα δίνει ξεχωριστή δύναμη πίστεως..."

Α΄Κορ.12:9α